

Nefretinizi Affedin

– SeyitAhmetUzun · 19 Mart 2009

İnsan ilişkilerinde en önemli etkenlerden birisi affediciliktir. Affediciliği felce uğramış bireyin yüreğinde nefret amuda kalkacak derecede hükümdar olur.

İnsan yaşamında bir çok davranışı unutmaz veya unutmak istemez. İşte bu unutulmayan davranışlar aile içinde veya arkadaşlar arasındaki negatif denilecek davranışlar olursa bedenimiz merkezine bir nefret tohumu ekilmiş olur. Bu tohum felce uğramış olan affedicilikle yok edilemeyeceği için bir müddet sonra bedeninin tümünü kuşatacaktır.

Nefret tohumu yüreğimizde nasıl hüküm sürer ve ne gibi davranışlara yol açar?

Bir defa bize karşı yapılmış olan olumsuz davranış sonrasında o kişi veya kişilerin her sözü, iması, davranışı sürekli olarak yanlış yorumlanmaya müsait bir iklime dönüşür. Kalpte bir oda açılır ve olumsuz anlaşılabilir her söz oraya taşınır. Bunun sonucunda ise iyiliğe yönelik duyguların galebe çalabilmesi durumunda hemen nefret odasının kapısı aralanır ve imalar, sözler bir ejderha gibi saldırmaya başlar. İşte bu nokta iyi ilişkilerin en önemli kırılma noktasıdır. Çünkü nefret odasının kapısına sevgiyle kilit vurulmadığı müddetçe yüreklerin anlaşması asla sağlanamayacaktır.

Nefretinizi affedin. En çok affedilmeye muhtaç olanlar bizden nefret edenlerdir. Çünkü nefret edenler affetme erdemini felce uğratmış bir yüreğin sahibi olarak acınacak zavallılardır. Affetmeyi deneyin. Özellikle de geçmişin penceresini ışık sızmayacak derecede kapatarak oradan dilinize, yüreğinize hükmedebilecek her türlü duygu, düşünce ve sözlere prim vermeyin.

Yaşamışsınızdır; anlayamadığınız, sevmediğiniz bir insanın geçmişte yaptığı yanlışlar her zaman gözünüzün önünde gibidir. Bu göz önünde oluş ise sevginize çekilmiş en büyük bentlerden birisidir. Yüreğinizde nefrete karşı bir sevgi tsunamisi oluşturun ve yok edin affedicilik rüzgarlarıyla nefret tohumlarını.

"İyilikle kötülük bir olmaz, Sen (kötülüğü) en güzel bir şekilde önle. O zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki candan bir dost olur.

(Kötülük, en güzel haslet ne ise onunla önlenir. Mesela gazaba sabır, bilgisizliğe hilim, kötülüğe af ile karşılık verilir.)

Buna (bu güzel davranışa) ancak sabredenler kavuşturulur; buna ancak (hayırdan) büyük nasibi olan kimse kavuşturulur." Fussilet/34-35

Ya evlilik gibi kutsal bir mabette nefret odası açarsak neler olur?

Kayınvalidenin düşünmeden veya kasıtlı söylediği bir söz odanın en önemli köşesine oturtulur. Ve zaman içinde kocayı yakan kimyasal silah gibi kullanılır. "Senin annen şöyle dedi, şöyle davrandı şöyle ima etti" peki kayınvalide cephesi boş mu duracaktır? Asla cephede mevzi almıştır. Gelinin söylediği bir söz cımbızla yakalanmış ve nefret odasına hapsedilmiştir. "Oğlum bak senin karın var ya..." diye başlayan cümlelerle evlada büyük bir taarruzda bulunur. Kurşunlar ise namluya dizilmiş sözlerdir. Aşağı tükürsen sakal, yukarı tükürsen bıyık misali koca/evlat ne yapacağını şaşırılmış bir ruh halini yaşar.

Affedicilikten bahsedince bir taraftan ben anayım egoları, diğer tarafta ise hep ben mi alttan alacağım

kuruntuları sürülür cepheye. İşte bu noktada kim nefretini affederse büyüklüğü kuşanmış olacaktır. Yüreğini göllestiren anne veya nefretini boğan gelin aileyi cennetten bahçeye çevirme şansını yakalayacaktır. Aksi taktirde sürekli olarak aile cehennem çukurlarından bir çukur olarak telakki edilecektir. En önemli sonuçlardan birisi ise; evliliğin gençlerin gözünde korkunçlaştırılmasıdır. Nefretinizi affedin ki yürek ikliminizde anlayış ve sevgi rüzgarları essin. Hiç olmazsa şu kısacık dünyadaki birkaç yılınızı cehenneme dönüştürmekten kurtaralım.

Geriye bakın nefret edenlerden kimler kalmış dünyada. Kaç anne, gelin, görümce mezarın serin topraklarına yatırmışlardır o nefret kokan yüreklerini. Kaçı arkasından anlamsız göz yaşları dökülmüştür. Unutmayın yaşarken sevemediğiniz veya affedemediğiniz insanların arkasından ağlama hakkınız yoktur. Ölümünün üzerine "Oh oldu" demeyecekseniz gelin nefretlerimizi bir daha gözden geçirelim. "Kötülüklerin çoğalmasından ötürü birçoklarının sevgisi soğuyacak." (MATTA: Mat.24: 12) Grip olmuş sevgimizi, affedicilik antibiyotikleriyle tedavi ederek, nefretlerimizden kurtulalım. Ve hiç olmazsa geride kalmış şu kısacık zaman diliminde gülme hakkını, gülererek yaşama hakkını kendimizde görelim. Hayatımızı çekilmez olmaktan kurtaralım. Affetmediğiniz her nefret sizi yakan bir ateşe dönüşecektir.